

Aug. 80

FRA ET BREV FRA ONKEL SANDER I AFRIKA:

Nu er vi alle blevet indlemmet i Bagobogobo-gruppen i Sumve, hvor Knud-mlalahasi selvfølgelig har banet vejen for mzungu'ernes integration. Idag er den store Sabba-sabba ya kilimo og fra morgenstunden har vi gjort os klar. Nu har jeg lært tre næsten fire nye hakkedanse og pigerne kan også gi' deres part med og de andre 10-12 drenge og piger gi'r den osse hele armen. Vi holder i disse dage til i det nye værksted i Sumve, hvor jeg fulgtes med Eduardi til i torsdags med bussen fra Mwanza, dog måtte vi stå hele vejen, så vi har stærke ben nu. Om fredagen kom osse Isabel og lørdag kom Rikke, Susan og Rex i landroveren sammen med Knud-Erik, som nu lyder dansenavnet Mlalahasi.

Jeg har også andet at lave her end at lære at danse med hakke og tromme og det er mambo ya uchoraji - at tegne folk som portræt for 17 shilling pr. næse, og det har jeg tjent til smøger og chai på i dagene her i Sumve. Snart vil vi samle træ til det nye gæstehus som nu virkelig skal bygges på Bujora ved Kifaru's hus, som allerede er under opførelse. Det bli'r et rigtigt utamadunihus, rundt, rummeligt og med græstag og strudseg i toppen, og Clemment er vist nærmest henrykt over ideen, men vil selvfølgelig se det før han tror det - at vi mzungu'er kan stable det på benene, men Knuds hus i Sumve er jo allerede halvt færdigt og beundres af alle her.

Jeg hører, at mange utamadunier vil komme her på Bujora fra Danmark i dette efterår - er det sandt? og i så fald hvornår? hvem? hvor mange? og ta'r de telte med? for vi er måske ikke klar med det nye hus - dog vil vi ha' materialer klar - så ka' vi hjælpes ad med byggeriet - ih! hvor jeg glæder mig - jo fler' jo bedre - på een måde, men sørg for at gi' dem godt med kreativt mod med i hjerterne, for det er ynkeligt at se folk gå i stå midt i deres livs chance - ka' jeg forestille mig, dog er det ikke set endnu, men alligevel, tænd lys hvor I kan - lissom I gjorde for os andre. Huset er et helt klart fællesprojekt, men osse små specialtrip er jo velkomne her. Vær ikke længere i tvivl om at tage armbåndsurre og kassettebånd- og båndoptagere med herved, for det går "den vej" alligevel, uanset hvad vi tror og ønsker, lad os ikke tro at vi forurener med de ting, for folk vil ha' det alligevel, men lad os bare gøre dem glade som er vores personlige venner, jo nemmere er det i den anden ende at hjælpe med at redde utamadunien, som virkelig er frygtlig på retur her i Sukumaland. Det mærkes tydeligt når man har fulgt livet her gennem de sidste tre år ??? Til Sabba-sabbafesten i Sumve så vi ingen dansere fra Moshi-lalage og ingen Bakumyalume-dansere, kun vores egen værkstedsgruppe var alene om de mange tilskuere - og pombe-drikning er mere populært end michezo - sammen med disco-dans med små indeklemte generte dansere i hobetal, ja de vilde er godt på vej til at blive tamme som burkaniner, det er frygtelig deprimerende at skulle være vildtlivskonsulent og stå og holde brandtaler om tabte kulturer i Europa og andre fjerne og højt beundrede dele af jorden, som jeg og Mzee Gervasi følte os tvunget til i Kalemela. Nå, men hold fanen højt i norden - det vil vi osse hern i Syden.

Utamaduni Cyee fra mig og Rex og Eduardi og
alle her og Rex - Rex - Rex Elskede venner